



Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajinom**

Ročník 12

Číslo 5

(august) – september 2010

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi.

Ako ste určite postrehli, náš časopis neprichádza v pravidelnom čase, ako ste boli zvyknutí. Aj my sa nachádzame v lise – preši sveta a všetko na nás zo všetkých strán tlačí. Preto vás chceme poprosiť, aby ste sa modlili za všetky oblasti práce v cirkvi, lebo bez modlitieb je to oveľa náročnejšie. Chcem vás tiež poprosiť, aby ste sa nebáli napísať svoje pocity, svedectvá a postrehy. Veľmi radi ich uverejníme. Takto sa môžeme navzájom podporiť a potešiť vo viere a láske Kristovej. Ďakujem.

Keď máš radosť v srdci, obráť oči k nebu a chváľ HO.

Ak máš smútku a beznádeje viac jak dost, kľakni na kolená a taký biedny a bezbranný sa MU odovzdaj. Lebo v JEHO rukách je naša radosť i náš smútok a len ON vie, ako nás má učiť prichádzať bližšie k NEMU.

ZN

„Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.“ Mt 6:33

Čo je to kráľovstvo Božie, o ktorom Pán Ježiš v týchto slovách hovorí, kde a ako ho vlastne máme hľadať a nachádzať?!

Na tú prvú otázku, „čo je to kráľovstvo Božie“ a zároveň čo nie je, odpovedá apoštol Pavol v Liste Rímskym slovami: „*Lebo kráľovstvo Božie nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.*“

Z tejto odpovede je zrejmé, že kráľovstvo Božie nie je niečo nedosiahnuteľné, ďaleké a imaginárne. A sám Pán Ježiš dáva odpoveď na tú druhú otázku – kde je, keď v evanjeliu podľa Lukáša sa píše: „*Keď sa Ho farizeji opýtali, kedy príde kráľovstvo Božie, odpovedal im: Kráľovstvo Božie nepríde tak, aby to ľudia pozorovali. Ani nepovedia: Ajhľa, tuto alebo tamto je! Lebo, ajhľa, kráľovstvo Božie je medzi vami!*“ Lk 17; 20,21

Na otázku : Ako ho máme hľadať a akú cenu a miesto má mať v našom živote? nám Nová zmluva tiež ponúka odpoveď – napríklad v Ježišovom podobenstve o poklade a perle.

„Podobné je kráľovstvo nebeské pokladu skrytému na poli, ktorý človek našiel a skryl; od radosti nad ním ide, predá, čo má, a kúpi to pole.

Ďalej podobné je kráľovstvo nebeské kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly; keď našiel drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.“ Mt 13; 44 – 46

Kráľovstvo Božie – pokoj, spravodlivosť a radosť v Duchu Svätom by sme mali uprednostňovať nad všetky ostatné veci.

Ale často to, žiaľ, robíme presne naopak. Neraz počujem „logické a odôvodnené“ argumenty, prečo tomu tak je. Vedť najprv treba peniaze, dom zázemie a potom príde aj pokoj, porozumenie, láska, vernosť a možno aj čas na Pána Boha a kostol.

Ako vidíme, akosi to nefunguje. Svedčia o tom rozpadnuté manželstvá, trpiace rodiny, nezvládnuteľné deti,.....

Niečo, či skôr Niekto totiž veľmi chýba. Pretože stále platia slová Žalmu 127 :

1 Pútnická pieseň. Šalamúnova.

**Ak Hospodin nestavia dom,
márne sa namáhajú stavitelia;
ak Hospodin nestráži mesto,
márne bdie strážnik.**

**2 Márne vám zavčasu vstávať
a neskoro si sadáť,
jest' v bolesti vyrobený chlieb;
dost' dáva On svojmu milému
v spánku.**

**3 Ajhľa, dedičstvom od Hospodina
sú synovia,
odmenou je plod života.**

**4 Ako sú šípy v ruke hrdinovej,
takí sú synovia mladosti.**

**5 Blahoslavený je muž,
čo si nimi naplnil tulec;
nevyjde na hanbu,
keď bude rokovať
s nepriateľmi v bráne.**

Amen

I. Novomestský



To, čo teraz napíšem, nebude ani milé, ani pekné, ani prekvapivé. Téma dnešného čísla nesie ideu Božieho kráľovstva. Táto téma ma bodla v srdci pri jednej z kázni môjho muža. Zamýšľal sa nad stavom našej spoločnosti. Odvtedy nad tým stále premýšľam, kde sa vlastne ženieme a čo je cieľom nášho života.

Mnohí mladí i starší ľudia sú vzdelaní, veľa čítajú, každý deň zbierajú informácie z internetu a tvária sa strašne inteligentne. Ale v otázkach praktického života sú úplní analfabeti a chudáci.

Pozrime sa okolo a priznajme si s pokorou, že bez Božej múdrosti a bez Jeho vedenia sme len obyčajné mŕtve duše, snažiac sa horko ťažko – vlastnými silami čosi v tomto biednom živote dokázať. Keď si prečítate tento článok, porozprávajte sa v Duchu a pravde s Pánom Ježišom, ako je to vo Vašom živote, čo je na prvom mieste a ako sú zoradené najdôležitejšie hodnoty života u vás. Nikto z nás tento svet nespasí, lebo Spasiteľ už tu bol a dokonal, čo bolo treba a my máme pokračovať v Jeho mene ako Jeho tím. To znamená, že nemáme byť ľahostajní voči zlu a praktikám tohto sveta; aj keď sa niečo deje pod záštitou vedy, vzdelávania, kultúry, náboženstva, liečiteľstva a podobne. Diabol si totiž veľmi starostlivo vyberá zase svojich „dobrovoľníkov“ a tak preniká do všetkých oblastí. Sme v tom mori stratení, ale Božie slovo a Boží Duch sú nám vždy poruke. „*Milovaní, neverte každému duchovi, ale skúmajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta. Podľa toho poznávajúte Ducha Božieho: každý duch, vyznávajúci Ježiša ako Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha; a ktorý duch nevyznáva Ježiša, ten nie je z Boha; je to (duch) antikristov, o ktorom ste počuli, že prichádza a teraz je už vo svete. Vy, deti, ste z Boha a zvíťazili ste nad nimi, pretože väčší je Ten, ktorý je vo vás, ako ten, čo je vo svete. Oni sú zo sveta, preto hovoria po svetsky, a svet ich počúva. My sme z Boha; kto pozná Boha, počúva nás; kto nie je z Boha, nepočúva nás. Podľa toho poznávame Ducha pravdy a ducha bludu.*“ **1.J 4;1 – 6**

Možno životy veriacich ľudí vyzerajú nudne a nezaujímavo, ale opak je pravdou. Boh nám pripravuje každý deň malé i väčšie zázraky a dostávame neskutočnú vnútornú radosť. Stačí si všímať prírodu, usmiatych ľudí, deti, počúvať svedectvá ľudí, ktorí sa v trápení spoľahli na Boha a zvíťazili s Ním. Preto chcem, aby sme Mu ďakovali nádherným Žalmom 111.

ZN



Oslava Božích dobrodení Ž 111

1 Haleluja!

Ďakujem Hospodinovi

z celého srdca

v kruhu úprimných, v zbore.

2 Veľké sú skutky Hospodinove,

hodné skúmania všetkými,

ktorí majú v nich záľubu.

3 Velebné, nádherné je Jeho dielo

a Jeho spravodlivosť trvá naveky.

4 Pamiatku spravil

svojím divným skutkom,

Hospodin milostivý je a milosrdný.

5 Dal pokrm tým, čo sa Ho boja;

na svoju zmluvu večne pamätá.

6 Ukázal silu svojich skutkov

svojmu ľudu,

aby im odovzdal dedičstvo pohanov.

7 Pravda a právo sú diela Jeho rúk,

Jeho všetky rozkazy sú hodnoverné,

8 na večné veky upevnené,

konané pravdivo a správne.

9 On poslal vykúpenie svojmu ľudu,

naveky svoju zmluvu stanovil;

sväté a hrozné je Jeho meno.

10 Počiatok múdrosti

je bázeň pred Hospodinom;

všetci sú rozumní, čo robia tak.

Naveky trvá Jeho chvála.

Amen



Na zamyslenie

„ Rob všetko zo svojej sily, čo môže tvoja ruka urobiť, lebo v záhrobí, do ktorého sa zberáš, niet práce ani myšlienky ani poznania ani múdrosti.“ Kazateľ 9;10

Vedieť sa odpútať, zanechať veci, rozlúčiť sa...

Nikto toho neostane ušetrený. Ale ako sa uskutoční táto rozlúčka s dňom a vecami, s ľuďmi a so životom – to je skúška našej zrelosti.

Zrelé a vrúcne sú slová básnika milujúceho tento život, tie štyri riadky o bóli z rozlúčky, ktoré znejú ako vyznanie: *I keď na výšinách a údolí*

*neostalo nič, čo moje je,
žehnám ťa, ty krásna zem
a nadovšetko milujem.*

Či nás môže iné vysvetlenie slova smrť viac utešiť a dať mu bohatší zmysel ako „rozlúčka s časnosťou“ ?

Nie preklínať, ale žehnať pri pohľade na časné veci. Nedržať sa kŕčovite toho, čo zanechávame, ale byť ochotný ísť ďalej. Na prahu onoho sveta sa nežalovať, ale ani neodsudzovať, nezatracať čo zanechávame, ale to žehnať, milovať a potom sa s vdácnosťou a nádejou obrátiť k večnému kráľovstvu, ktoré nepozná rozlúčku a smrť, a kde podľa prisľúbenia Písma „ Boh zotrie každú slzu z našich očí.“

A preto hovoríme spolu so žalmistom: **„Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú.“ Žalm 23;4**

Opísala VF

Modlitba

Oslavujem Ťa večný a všemohúci Bože, lebo si dobrý a Tvoja milosť trvá naveky.

Ďakujem z celého srdca za záchranu našim Pánom a Spasiteľom Ježišom Kristom.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoju lásku, ktorú nám stále dokazuješ. Ďakujeme za sviatosť Večere Pánovej, ktorá je pre naše časné i večné dobro, aby sme mali účasť na Tvojej milosti.

Ďakujeme za to, že nás tieto dary života spájajú s Tebou i našimi bratmi a sestrami v cirkvi na celom svete i v našich cirkevných zboroch.

Prosíme, žehnaj svoj ľud a ved' nás po ceste, ktorá smeruje do Tvojho kráľovstva.

Amen

OSLÍK

Jedného dňa starý osol spadol do starej studne.. Chúďa zviera kričalo a volalo o pomoc niekoľko hodín a farmár sa snažil vymyslieť, čo urobiť. Nakoniec si uvedomil, že nepotrebuje ani studňu, ani osla a rozhodol sa studňu aj s oslom zasypať.

Požiadaval pár susedov, aby mu pomohli. Každý schytil lopatu a začal hádzať hlinu, piesok a smeti do studne.

Najprv osol hlasno kričal, ale potom sa utíšil. Ešte tam hodili pár plných lopát a potom sa farmár pozrel do studne. Uvidel tam niečo nečakané. Keď hlina spadla na osla, on to otriasol a potom na

to šliapol, aby sa dostal vyššie. A čím viac hádzali farmári na osla hlinu a smeti, tým vyššie sa dostal. Nakoniec bol osol tak vysoko, že vyskočil a odbehol.

Čo z toho plynie?

Život na teba občas bude hádzat' hlinu a rôzne druhy špiny. Umenie je otriasť sa a šliapnuť vyššie. Každý náš problém je schodík, po ktorom sa dá vystúpiť vyššie. A tak môžeme vyjsť aj z tých najhlbších studní. Len nesmieme prestať, nesmieme sa vzdať. Otrasmе zo seba špinu a urobme krok vyššie!

Tu je 5 jednoduchých pravidiel pre spokojnosť.

1. **Oslobod' srdce od nenávisťi. Odpusť tým, čo ti ublížili.**
2. **Netráp sa minulosťou ani budúcnosťou. Čo bolo, to bolo, a čo bude aj tak nevieme.**
3. **Ži jednoducho a maj radosť z toho, čo máš.**
4. **Dávaj viac.**
5. **Očakávaj menej.**

Zdroj : internet ; poslala EE

Keď som si prečítala tento povzbudivý príbeh prišiel mi na um povzbudivý verš od apoštola Pavla: „*Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje.*“ *Fil 4;13*

Tiež ma napadlo, že nájdem 5 biblických – kresťanských bodov pre spokojný život kresťana.

1. „*A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim!*“ *Mt 6;12*
2. „*Bratia, ja si nemyslím, že som už uchvátil. Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a snažím sa o to, čo je predo mnou;*“ *Fil 3;13*
3. „*A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste aj vy boli povolani ako jedno telo; a buďte (za to) vd'ační.*“ *Kol 3;15*
4. „*Vo všetkom som vám ukázal príklad, že tak musíme pracovať a ujímať sa slabých a pamätať na slová Pána Ježiša; veď On povedal: Blahoslavenejšie je dávať, ako brať.*“ *Sk 20;35*
5. „*A teraz, čo očakávať, Pane? K Tebe sa nesie moja nádej.*“ *Ž 39;8*

ZN

Bieda a hriech v našich rodinách

Odpovedal : Či ste nečítali, že Svoriteľ stvoril ich od počiatku ako muža a ženu? A riekol: Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k manželke, i budú dvaja jedno telo, takže už nie sú dve telá, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuj!“

Evanjelium podľa Matúša 19:4-6

Nikde inde sa nestretávame s takým vysokým pohľadom na manželstvo ako v Biblii. Keby na zem neprišiel hriech a nezničil by život ľudí, všetci by počas svojho pozemského života žili v manželstve. V nebeskom priestore už viac nebude muž a žena, tam už nebude rozdiel v pohlaví. „*Lebo tí, čo vstanú z mŕtvych, ani sa neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebesiach*“, *hovorí Pán Ježiš. (Mk 12,25)*

Ale pokiaľ sme na zemi, sme stvorení na to, aby sme žili v manželstve. Keby hriech neprišiel, prechod z pozemského do nebeského bytia by bol úplne prirodzený, bez smrti.

Ale hriech do sveta prišiel a priniesol do vzťahu medzi mužom a ženou nerovnováhu. A kým svet svetom stojí, stále je Boží zámer s manželstvom platný.

Manželstvo sa nedá prirovnať k žiadnemu inému vzťahu na zemi. Boží veriaci ľud sa nazýva Baránkovou nevestou. Keď sa Pán Ježiš vráti, bude to Baránkova svadba.

Manželstvo je spolužitie a spoločenstvo medzi mužom a ženou. Už nie sú viac dvaja, ale sú jedno telo. To hovorí Božie Slovo.

Hriech proti šiestemu prikázaniu sa preto deje dvoma spôsobmi. Jedným z nich je zrušenie manželstva, rozvod. Druhým je mimomanželské porušenie spoločenstva manželstva mužom alebo ženou.

Rozvod je hriech! Existuje len jedna výnimka: ak jeden z manželov zlomil manželstvo.

Rozvod v tomto prípade nie je prikázaný. Najlepšie je, keď sa ten, kto zhrešil, obráti, a manželstvo pokračuje. Ale ak sa to nedeje, môže sa manželstvo zrušiť. Každý iný rozvod je hriech.

Aj keď Mojžišov zákon, aj zákony spoločnosti, umožňujú rozvod, Pán Ježiš hovorí, že je to hriech. Čo Boh spojil, človek nerozlučuje!

Zdroj : internet

Toto zamyslenie som použila z dôvodu veľkej duchovnej krízy v našich rodinách.

Skúste si prejsť len vašu ulicu a spočítajte rozbité rodiny. Čím to je? Môžeme si spievať s našou známou skupinou. Aj my môžeme ovplyvniť nelichotivý trend rozvodovosti. Čím?! No predsa výchovou našich detí a vnúčať k zodpovednosti voči Pánu Bohu a tak i voči ľuďom. Lebo je jasné, že kto nemiluje Pána Boha a nectí si Ho ako najvyššiu autoritu, ten nemôže milovať ani ľudí. Kto nepozná Božiu vernosť, nemôže si ctiť ani vernosť voči ľuďom.

Kto nemá Pána Boha v srdci, ten myslí v prvom rade na seba. Centrom svojho života si je sám a jeho túžby. Podľa toho koná a nemá žiadne mantinely, ktoré by ho zastavili v „rozlete“ života.

A podľa toho aj svet vyzerá. Vidíme ako je ťažko podriaďiť sa Božej autorite a potlačiť svoje predstavy o živote a „šťastí“. Rozvody už nepatria len do svetskej sféry, ale čím ďalej, tým viac sa objavujú aj v cirkvi.

Čosi s nami nie je v poriadku. Žeby sme stratili kontakt na Pána cirkvi? Ideme zlým smerom? Musíme si pripomenúť, že návrat je možný stále, pokiaľ ešte trvá Jeho milosť.

ZN



LASTOVIČKA

Sedí vrabček Drobček na konári a snaží sa zachytiť, všetko okolo seba. Dnes vstal ešte skôr ako po ostatné dni.

Mama mu hovorí, že je taký ranostaj, (ten kto vstáva veľmi skoro).

A hoci jeho kamarát, či rodina snívajú svoje sničky vo svojich domovoch, on už si niekde veselo poskakuje či poletuje. Má radosť z toho, že zo svojho miestočka môže pozorovať ako ranné ticho vystrieda bzučanie hmyzu, alebo spev vtákov, ktorí sa pretekajú v tom, kto najkrajšie zanôti pesničku. Niekedy sa k nim pridá i on spolu so svojim kamarátom Filipom.

„Dnes bude určite pekný deň.“ Povie si sám pre seba Drobček a usmeje sa.

Slniečko sa snaží svojimi lúčmi dostať pomedzi stromy až k vrabčekovi, no márne. Strom má veľa listov, no práve preto sa tam vrabčekovi tak páči.

Po chvíľke sa Drobček započúva do známeho trepotania krídiel. Vykloní hlávku tak, aby sa ubezpečil, či to naozaj letí jeho kamarát. Je to on. „Ahóój.“ Kričí Filip už z diaľky.

Filip opatrne dosadá na konár k svojmu priateľovi.

„Dnes si tuším vstával ešte skôr ako včera.“ Povie Filip. Drobček prikývne a odpovie. „Nemohol som sa dočkať rána, tak som sa tešil na dnešný deň. Si pripravený, aby sme odštartovali našu hru?“

Filip pokrúti hlavou a povie. „Ešte počkajme. Všetky vtáky ešte nevyleteli zo svojich hniezd.“

Drobček vie, že má jeho priateľ vždy pravdu a tak čakajú.

Netrvá to dlho a už vidia krúžiť nad hlavami rôzne druhy vtáctva. „Teraz je čas vyraziť.“

Povie rozhodným hlasom Filip a žmurkne na Drobčeka. Rozdelia sa, každý letí na opačnú stranu.

No dohodli sa, že nebudú letieť od seba ďaleko.

Letí Drobček letí, keď v tom vidí pred sebou opustený drôt.

Sadne si naň oddýchnuť si. Vtom vidí, ako sa pred ním začína naháňať nejaké zvláštne vtáctvo.

Pomyslí si.

„To je to, čo hľadám.“



Prizrie sa im bližšie, majú na sebe oblečený čiernobiely oblek.

„Ako sa voláte?!“ Zakričí na nich Drobček. Jedna z nich sa otočí a druhá letí preč. Nesmelo sa približuje to čiernobiele vtáča k nemu. Sadne si od neho však ďalej a prezerá si ho.

„Ja sa volám Drobček A ty si kto?“ „Ja som lastovička.“ Odpovie mu a prisunie sa k vrabčekovi trochu bližšie.

„Prečo chceš vedieť ako sa volám? Nikdy to vrabcov predsa nezaujímalo?“ Splytuje sa lastovička.

„Viem, ale ani vy sa nezaujímate o nás. Asi je to tak dané od prírody. Ale dnes mám na to dôvod.“

„Aký?“ Chce vedieť lastovička.

„S kamarátom Filipom sme sa dohodli, že sa pokúsime nájsť nejaké zvláštne, niečím výnimočné vtáča. Rozdelili sme sa a pustili do hľadania. Ja si myslím, že som ho už našiel.“

Lastovička zodvihla krídla akoby chcela odletieť, no ukázalo sa, že chcela iba zatrepotať krídlami.

„Takže ty ma pokladáš za výnimočnú?“

Drobček prikývne. Lastovička však už stihne iba zakričať.

„Pozór. Jastrab. Musíme sa skryť ak nechceme prísť o krk.“

Vyletí lastovička veľkou rýchlosťou. Vrabček sa však nenechá zahanbiť a je tesne za ňou. Jastrabovi unikli iba o vlások, no stále letia ďalej, akoby nebezpečenstvo stále trvalo.

Po chvíľi vidí Drobček svojho priateľa Filipa ako si smutne sedí na vrcholku stromu. Zavolá na neho. Jeho hlávka sa mierne otočí, keď počuje známy hlas a vzlietne, aby sa pridol k nim. Drobček ich predstavuje a lastovička sa len usmieva. Za tú chvíľu sa spoznala z dvoma vrabčkami a už si o nich vôbec nemyslí, že sú otravní, ako o nich počula. Práve naopak, títo dvaja sú celkom zábavný. A možno práve teraz vystihol vrabček tú správnu chvíľu, aby sa niektoré veci zmenili.

Po chvíľke ticha zašvitorí lastovička.

„Sme blízko môjho domova, kde bývam spolu so svojimi rodičmi. Pozývam vás.“

„Vrabčeky si vymenia počas letu krátky pohľad. Majú možno trochu obavy z neznámeho prostredia. Ich rodičom by sa to možno nepáčilo. No ich to oboch však láka a tak prikývnu.“

Keď sa blížia k miestu, lastovička už z diaľky kričí.

„Mama, ocko letí so mnou návšteva.“ Netrvá to dlho a o chvíľu sa objavia dve prekvapené hlávky.

Lastovička vletí prvá a potom vrabčeka. Spoločne sa usadia v hniezde a obzerajú sa okolo seba. Lastovička v krátkosti vyrozpráva rodičom ako sa zoznámili i o hre, ktorú vymyslel vrabček. Mama lastovičky celý čas prikyvuje.

Po chvíľke sa spýta. „Páči sa vám tu?“

„Áno.“ Odpovie Filip za oboch.

„Mohol by som sa niečo opýtať?“ Spýta sa vrabček Filip.

„Samozrejme.“ Odpovedia trojhlasne lastovičky.

„Zaujímá ma či ste tu celý rok? Je vás veľa? A prečo máte také zvláštne sfarbenie?“

„Drobček nie sme tu celý rok. Koncom leta sa stretnú všetky lastovičie rodiny a keď padne spoločné rozhodnutie, letíme za slnkom, pretože tu sa mení počasie. Je to obdobie keď sa vytrácajú teplé slnečné lúče, ktoré ťa budia zo sníčkov a nasleduje zima. Keby sme tu zostali, zomreli by sme tu. No na jar sa opäť vrátíme, hoci nás bude menej, pretože cesta je dlhá. Ľudia o nás hovoria, že sme „poslami jari, symbolmi lásky a vernosti k domovu. A pokiaľ ide o sfarbenie, je to taký malý zázrak, ktorý urobil Boh. Každý druh, ktorému Boh daroval život má iné sfarbenie a je to preto, aby nás rozoznávali ľudia, ale aj preto aby sme sa rozoznávali aj my medzi sebou.“

„Áno. Toto všetko dáva zmysel. Myslím, že môžem povedať za oboch, že sme sa s vami radi zoznámili a radi by sme sa s vami ešte stretávali, pokiaľ sa nevydáte na cestu.“ Povedal Drobček.

Keď sa spolu rozlúčili a vrabčeka leteli domov k obedu, ozval sa Filip. „Dnešná hra sa mi páčila. Hoci som chcel vyhrať ja, predbehol si ma. Ale aspoň sme si našli nových kamarátov.“

„V tejto hre sme víťazi obaja, pretože sme to skúmali a prežívali všetko spoločne.“

Filip prikývol. Bol rád, že má takého priateľa ako je Drobček. Vedel, že pokiaľ bude Drobček s ním nikdy sa nebude nudiť, ani nebude sám.

... A keď boli už doma, premýšľali nad tým akú hru spolu s lastovičkami vymyslia zajtra.

E.K.



Evanjelické cirkevné dni

Od 29.6 – 5.7. 2010 sa konala synoda a evanjelické cirkevné dni pri príležitosti 400. výročia Žilinskej synody, tiež rôzne konferencie a koncerty.

Program:

o 9.00 hod. boli **spomienkové služby Božie** – priamy prenos

12.00 hod. **pásmo slova a hudby**

13.00 hod. **aktivity pre mladých** – vodný futbal, zlaňovanie, futbal medzi mládežami z rôznych zborov

diskusné fóra - „Jedine Kristus, jedine písmo, jedine viera...“

„Zvučne plesaj Hospodinu celá zem!“

„Manželstvo bez obrúčky.“

14.00 hod. „Okúste a vid'te, aký dobrý je Pán.“

+ Večera Pánova

14.00 hod. vystúpenie dychových hudieb

Mestské divadlo – o Synode

Evanjelický kostol – Biblická hodina

Pán farár rozprával o tom, že každý človek si môže obliecť Božiu výzbroj.

„Oblečte sa v celú výzbroj Božiu, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla,“ Efezským 6,11.

Do Božej výzbroje patrí: **Prilba** – Pás pravdy (chráni myseľ)

Štít – Nepriateľ

Meč – Život – Božie slovo

Pancier – spravodlivosti - aby sme konali vždy iba správne.

Obuv – evanjelium pokoja (vnútorný pokoj)

Pán Ježiš používal tiež pancier spravodlivosti tak, že konal vždy správne. Štít viery tak, že veril zaslúbeniam Otca. Prilbu spasenia zameranú na plnenie vôle svojho Otca.

Pás pravdy tak, že hovoril vždy pravdu, aj keď sa nepáčila a bola tvrdá.

Obuv evanjelia pokoja tak, že nám ukázal, ako môžeme mať pokoj s Bohom a meč, ktorý odolával pokušeniu citovaním veršov z Božieho slova.

- *Keď sa tak zamyslím, Pán Ježiš je naša jediná výzbroj. On bude vždy spravodlivosťou na tomto svete, našim pokojom, pravdou, Božou záchranou.*

Bola tam veľmi dobrá otázka na pána farára, ktorá znela. „, Čo ak zabudnem použiť Božiu výzbroj?.“

Pán Boh nechce, aby človek bojoval sám. Chce, aby sme sa s ním rozprávali v modlitbe, hoci pozná našu myšlienku skôr ako ju povieme nahlas.

- *On nám chce pomáhať kdekoľvek sme, pretože hoci sa presťahujeme do iného mesta, krajiny, v srdiečku si ho odvezieme so sebou.*

V modlitbe sa s ním môžeme rozprávať kedykoľvek a kdekoľvek sa nachádzame.

Koniec biblickej hodiny sa niesol v duchu ďakovných modlitieb, ktoré zneli z každého kúta pekného kostolíka.

16.00 – 20.00 hod. **Hudobné skupiny**

20.00 hod. **Klavírny koncert**

Koncert organovej hudby

Muzikál

23.00 hod. **Ukončenie**

Počas týchto akcií sme si mohli pozrieť všetky kostoly, ktoré boli otvorené pre verejnosť. Vďaka Pánovi, nám vyšlo aj pekné počasie a mohli sme si pozrieť aj mesto a koncerty, ktoré boli vonku.

Bol to veľmi pozhnane strávený čas, medzi ľuďmi, ktorý rozprávajú o Bohu, alebo spievajú a vyvyšujú jeho meno piesňami a slovami prameniáciami zo srdca.

A preto je naozaj len na nás zamyslieť sa, koľko času venujeme svojim aktivitám a koľko Bohu.

***Človek, ktorý dúfa v Boha a spolieha sa na neho, je ako strom,
ktorý zapustil svoje korene do vody. Jer. 17.***

E.K.

Slovenská Ľupča 2010

V dňoch 12.-16. júla 2010 sme sa v peknom počte 17 zúčastnili na mládežníckom tábore v Slovenskej Ľupči. V prvý deň sme sa rozdelili do skupín: Lucka a Zuzka, v ktorých sme súťažili v rôznych disciplínach a podľa skupiniek sme si mali rozdeliť aj služby v kuchynke. Vylosovali sme si človeka, ktorému sme počas celého tábora robili „anjela“, čiže správali sme sa k nemu milo a pomáhali sme mu. Táto hra sa volala Anjel. Druhý dňa sme vystúpili na Pustý hrad pri Zvolene, z ktorého bol krásny výhľad a po ťažkom výstupe sme sa boli ochladiť na kúpalisku „Nerestnica“. Počas tretieho dňa sme sa boli pozrieť na drevený kostol v Hronseku a boli sme aj v nákupnom centre Európa, no a tradične sme navštívili Banskobystrické námestie, na ktorom sme videli krásnu fontánu a počuli pouličných spevákov. Na ďalší deň boli niektorí mládežníci na kúpalisku „Strelníky“ a tí, ktorí zostali, pomáhali variť obed. Na večeru sme si opiekli špekačky a pri ohni sme hrali bláznivé hry. O desiatej večer sme sa presunuli do spoločenskej miestnosti, kde sme ešte chvíľu pobudli, až kým chalani nezistili, že po dvore behá zúrivý pes. Nakoniec sa zistilo, že zúrivý pes bol iba výplod ich bujnej fantázie a ráno sme pred chatkami uvideli malého krotkého

psíka. V posledný deň sme si upratali chatky a s ľútosťou sa zopár ľudí pobralo na autobus a tí, čo zostali, išli domov autami. S Božou pomocou sme sa vrátili domov za našimi rodinkami. A to najdôležitejšie - každý večer nám Lucka a pán farár vykladali Božie slovo.

Dada a Monča

SPRACHCAMP

Sprachcamp- nemecký jazykový tábor

Lektori- mladí Nemci a Švajčiari

Žiaci- Slováci bažiaci po vedomostiach z nemčiny

Na začiatku sme boli skupina ľudí, ktorí si veľmi nerozumeli, ale zato sme boli veľmi veselí, plní očakávania.

Hneď prvý večer nám povedali, aby sme si vzali baterky, že nás čaká Uberaschung- prekvapenie. Bola to asi polhodinová cesta do nám neznámeho cieľa. Čakala nás tam špecialita- opekané banány s čokoládou, cieľ bol teda sladký. Vrátili sme sa celkom pekne unavení, vôbec nám nevadilo, že spíme v stanoch.

Po raňajkách a rannom stíšení sme mali prvé lekcie nemčiny. Poobede sme my dievčatá vyrábali papierové darčekové tašky a chalani robili s drevom. Večer bola téma a po nej hry, pri ktorých sme sa veľmi pobavili. V stredu sme mali celodennú aktivitu, odviezli sme sa na Nový Dubník- jedna skupina „dobrovoľníkov“ išla na bicykloch. Bol to kvázi triatlon len so štyrmi disciplínami:

1. cyklistika- z Dubníka do Drgoňovej doliny a späť
2. strelba zo vzduchovky do prasiatka (prirodzene, len papierového)
3. beh okolo Dubníka

4. plavba naprieč Dubníkom na armádnych člnoch (toho sme sa asi obávali najviac). Popri týchto disciplínach sme mali aj iné, menšie aktivity- rozhovor s lekárom, nejaké tie slovíčka, podávanie prvej pomoci. Na lúke, kde sme jedli bolo krásne zhorené staré autíčko- pre všetkých veľmi zaujímavé, pri ktorom sme spravili spoločnú fotku. Večer bola znovu téma.

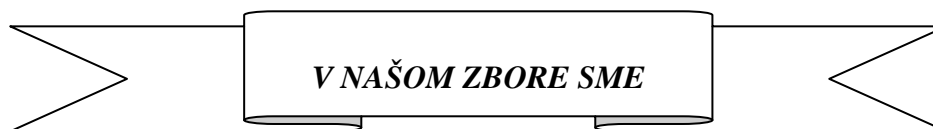
Vo štvrtok robili jednotlivé skupiny rôzne práce- čistenie cintorína, zaváranie broskýň, vytrhávanie buriny, zväžanie dreva z lesa, maľovanie.

Potom sme išli k Starému Dubníku, niektorí sa išli kúpať alebo člnkovať, ostatní išli zliezať Štúrovskú skalú.

Ráno boli lekcie, potom bola dvojhodinová príprava na záverečný test- mal písomnú aj ústnu formu. Po teste bol záverečný program, na ktorom sme predviedli naše scénky. Prišla tiež mládež zo Starej Turej. Pán farár mal tému a potom sme dostali diplomy. V sobotu ráno sme sa už pripravovali na odchod, bolo aj vyhodnotenie celého tábora + spoločná fotka na dreve.

Tento tábor nám však nepriniesol len nové poznatky z nemčiny a super zážitky, ale nás aj duchovne naplnil. Mohli sme vidieť, že život s Bohom prináša radosť a silu do ďalších dní.

Mať a Kat'a a Juliška



Mesiace jún – júl - august

Pokrstili:

Sabinu a Luciu Malé, dcéry Vladimíra a Barbory rod. Vagačovej
Matúša Vrěba, syna Mariána a Jany Durcovej
Natáliu Sadloňovú, dcéru Jaroslava a Martiny rod. Malovicovej

Zosobášili:

Vasila Lukáča a Katarínu rod. Šulovskú

Na poslednej ceste vypravadili:

Pavla Vičíka z Korytnianskych Kopaníc, 88 r.
Karola Mosného z Dolných Boorov, 89 r.
Miloša Tomku z Krajného, 24 r.
Annu Konečnickovú z Podkylavy u Pagáčov, 89 r.



- 4. septembra 2010 v našom chráme Božom sa naša redaktorka Katka so svojim vyvoleným rozhodli vydať po spoločnej životnej ceste s najlepším sprievodcom – Pánom Ježišom; preto im všetci chceme popriať veľa Božej milosti, lásky,



požehnaní,

- 11.septembra 2010 o 19.00 hod. v ECAV chráme Božom v Myjave sa uskutočnil koncert speváckeho zboru Donski Kozáci; vstupné 5.- eur
- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Na fare si môžete požičať literatúru, video kazety a iné povzbudzujúce materiály na potešenie duše.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.



September 2010

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA BUDE V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDEĽU V MESIACI (5.9.) – KORYT. KOP. – o 14:30
2.NEDEĽU V MESIACI (12.9.) – ŽADOVICA – o 14:30
3.NEDEĽU V MESIACI – MATEJOVEC (19.9.) – o 14:30
POSL. NEDEĽA V MESIACI (26.9.) – HRACHOVIŠTE – 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK OD SEPTEMBRA O 18:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 19:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA



Babie leto

Do ticha vstúpi ako do rehole
a dá už pokoj spevu.
Osihotelo viničné pole holé.

A skúšajú už révu,
či bude ozaj hodná toho vína,
čo za nočného ticha
spiacemu svetu rukou svojho syna
Boh nalial do kalicha.

A moja réva v osudovom preši
čo vydá okrem slzy?
Tlkotu srdca, keď mojou básňou hreší
na varte, ktorú drží.

Do ticha vstúpiť ako do rehole,
dať pokoj už tej básni.

Jesenné vlákna,
tie nitky Božej vôle,
háčkujú krajku krajine.
Čím je tu naša bolesť?

A ja som takmer šťastný.

Milan Rúfus

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk